

Grupp 6

FCI-nummer 51

Originalstandard 1995-05-13

SKKs Standardkommitté 1997-11-25

FINSK STÖVARE

(Suomenajokoira)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundaræktarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för
FINSK STÖVARE
(Suomenajokoira)

Ursprungsland/ hemland:	Finland
Användningsområde:	Drivande hund, avsedd för jakt på hare och räv.
FCI-Klassifikation:	Grupp 6, sektion 1 Med arbetsprov
Bakgrund/ändamål:	Förutom finska bondhundar fanns det flera europeiska stövarliknande hundar i Finland i början av 1800-talet. Man började målmedvetet avla rasen finsk stövare efter det att Finska Kennelklubben grundats 1889. Den första rasbeskrivningen fastställdes 1932. Avelsföreningar på olika håll i landet hade en märkbar betydelse för rasens utveckling. Korsningarna, som gjordes i början av 1900-talet, hjälpte också till att skapa den stam, från vilken den nutida finska stövaren härstammar. Genom att spåra på varierande sätt driver den finska stövaren med passionerat skull.
Helhetsintryck:	Finsk stövare skall vara en trefärgad, medelstor, jämnhög och tydligt rektangulär hund. Den skall vara kraftig men inte tung. När hunden står skall markavståndet mellan fram- och bakbenen vara detsamma som kroppslängden eller något längre. Avståndet mellan frambenen skall vara detsamma som bröstets bredd och avståndet mellan bakbenen skall vara minst lika brett som mellan frambenen. Könsprägeln skall vara tydlig.
Viktiga måttförhållanden:	Förhållandet kroppslängd/mankhöjd skall vara ca 1,1 : 1 Förhållandet mankhöjd/bröstkorgens djup skall vara ca 2 : 1 Förhållandet skallparti/nosparti skall vara ca 1 : 1 Förhållandet skallens längd/bredd/djup skall vara ca 1 : 1 : 1
Uppförande/karaktär:	Finsk stövare skall vara lugn, energisk och vänlig, aldrig aggressiv.
Huvud:	
Skallparti	Skallpartiet skall framifrån sett vara jämbrett med välvd hjässa. Pannan skall från sidan sett vara något välvd. Skallens och nospartiets överlinjer skall vara parallella. Pannfåran skall vara låg. Ögonbrynsbågarna och nackknölen skall vara tydligt markerade.
Stop	Ögonbrynsbågarna bildar ett svagt, men tydligt stop.
Nosstryffel	Nosstryffeln skall vara väl utvecklad med svart pigment. Näsborrharna skall vara stora och rörliga.

Nosparti	Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet, relativt djupt, nästan jämbrett. Nosryggen skall vara rak. Underlinjen bildas av underkäken och skall vara nästan parallell med nosryggen.
Läppar	Läpparna skall vara väl utvecklade med bra pigment. Överläppen skall vara vackert avrundad. Läpparna och mungiporna skall vara åtliggande.
Käkar/Tänder	Käkarna skall vara kraftiga. Regelbundet och komplett saxbett med väl utvecklade tänder.
Kinder	Kinderna skall vara relativt torra.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora, något ovala, mörkbruna och framåtriktade med lugnt uttryck. De får inte vara utstående. Ögonlockskanterna skall vara svarta.
Öron	Öronens främre kant skall ligga intill huvudet. Bakkanten skall vara utåtriktad med öronspetsen nästan framåtriktad. Öronen skall vara släta och nå över hälften av nospartiet samt ansatta på en tänkt linje dragen från nostrifyfeln genom ögat.
Hals:	Halsen skall vara medellång, muskulös, relativt torr med endast lätt välvd överlinje. När hunden står skall nospetsen befinna sig i nivå med rygglinjen eller något högre.
Kropp:	
Rygg	Ryggen skall vara medellång, rak och muskulös.
Ländparti	Ländpartiet skall vara relativt kort och kraftigt.
Kors	Korset skall vara väl utvecklat, långt och kraftigt, svagt sluttande. Från sidan sett är korset en vackert avrundad fortsättning på rygglinjen.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara lång, ha välvda revben och nå till armbågen. Förbröset skall vara tydligt markerat.
Underlinje	Buklinjen skall vara svagt uppdragen.
Svans	Svansen skall vara lågt ansatt, lätt böjd och nå ungefär till hasleden. Den skall vara kraftig vid roten och smalna av mot spetsen samt bäras hängande och följa bakpartiets linjer. I rörelse får svansen stiga högst till rygglinjens nivå. Härremmen skall vara likadan som på kroppen

Extremiteter:

Framställ: Framstället skall vara välvinklat och frambenen skall framifrån sett vara raka och parallella. Över- och underarmen skall vara lika långa. Bröstkorgens djupaste punkt skall vara vid armbågarna.

Skulderblad Skulderbladen skall vara relativt långa, snedställda och kraftiga samt väl anlagda mot bröstkorgen och mycket rörliga.

Överarm Överarmarna skall vara lika långa som skulderbladen, tydligt snedställda och kraftiga.

Armbåge Armbågarna skall vara rakt bakåtriktade och väl tillbakalagda samt väl anlagda mot bröstkorgen.

Underarm Underarmarna skall vara lodräta, kraftiga och seniga med kraftig, oval benstomme.

Handlov Handlovarna skall vara fjädrande.

Mellanhand Mellanhänderna skall vara något snedställda.

Framtassar Tassarna skall vara något ovala och höga med väl slutna och välvda tår. Klorna skall vara kraftiga och helst svarta till färgen. Trampdynorna skall vara spänstiga, helst svarta till färgen och på sidorna skyddade av tät hårbeklädnad.

Bakställ: Bakbenen skall vara kraftiga och välvinklade samt bakifrån sett raka och parallella.

Lår Låren skall vara långa och breda med kraftig muskulatur.

Knäled Knälederna skall vara framåtriktade. Bakbenets framkant skall vara jämnt välvd.

Underben Underbenet skall vara relativt långt, snedställt och spänstigt.

Has Haslederna skall vara kraftiga och relativt lågt ansatta.

Mellanfot Mellanfötterna skall vara relativt korta, kraftiga och lodräta.

Baktassar Baktassarna skall vara framåtriktade. Se i övrigt framtassar.

Rörelser: Lätt, effektivt trav med långt steg. Rygglinjen skall vara fast och stram. Rörelserna skall vara parallella.

Hud: Huden skall vara tjock, väl åtliggande och utan rynkor.

Päls:

Pälsstruktur

Bottenullen skall vara kort, tät och mjuk. Täckhåret skall vara medellångt, åtliggande, rakt, tätt och relativt strävt.

Färg

Finsk stövare skall vara trefärgad. Manteln skall vara svart. På huvudet, kroppens undersida, skuldror, lår och även på andra ställen på benen skall färgen vara varmt rödbrun. Vita tecken förekommer vanligtvis på huvudet, halsen, bröstet och på benens nedre del samt på svanspetsen.

Storlek/vikt:

Mankhöjd

	Tillåten variation	Idealhöjd
Hanhund	55 - 61 cm	57 - 59 cm
Tik	52 - 58 cm	54 - 56 cm

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- för lätt eller för tung kroppsbyggnad
- mankhöjd som över- eller understiger tillåten variation med 1 cm.
- kvadratisk eller alltför rektangulär kroppsform
- felaktig könsprägel
- aningen skygga eller för aggressiva mot andra hundar
- snipigt eller kort nosparti; tydligt trekantigt huvud; löst skinn på huvudet
- tångbett eller lindrigt överbett
- kort och samtidigt brant kors
- långa eller platta tassar; spretiga tår
- lång eller tydligt mjuk päls
- överdriven brokighet
- svagt markerad mantel med rikliga inslag av bruna hår
- rikligt med skäck- eller varghår

Diskvalificerande fel:

- mankhöjd som över- eller understiger tillåten variation med mer än 1 cm.
- underbett eller kraftigt överbett
- kroksvans
- nostryffel som helt saknar pigment.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

Sekreterare Standardkommittén 08-795 30 76

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION